

[Valdemar Sørensen.]

Maade som Første- og Andenprioriteterne efter Kurser, og jeg siger saamænd ikke noget til, at man gør sin dybe Reverens for den Smidighed, der udmærker vort Kreditsystem herhjemme; men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at det mange Gange gaar ud over ikke alene de byggende, men ogsaa over Samfundet, naar de Tidspunkter falder sammen, hvor Kurserne paa Obligationerne er lave og Samfundet fremfor alt trænger til Byggeri.

Det er de Problemer, der møder os Gang efter Gang; og jeg synes, man kunde begynde med at overveje en Ordning af Tredieprioriteterne, saadan at man bortskaffede noget af den Frygt for Svingninger, Kurstab og Omkostningstab, som er det, der mest af alt gør Forholdene vanskelige paa dette Omraade af Finansieringen.

Jeg skal ikke gøre mange Bemærkninger ud over dette, blot sige, at den højtærede Minister udtalte ved Forelæggelsen af Lovforslaget noget, som jeg hæftede mig ved, men som ingen af de foregaaende Talere har gjort nogen Anmærkning til. Det var Bemærkningen om Byggematerialerne. Det er jo helt klart, at vi kan lave en Lovgivning som denne, der kun beskæftiger sig med den finansielle Ramme omkring Byggeriet; men det, som vi møder, naar Byggeriet skal i Gang under de nuværende Forhold, er bl. a. Spørgsmaalet om Materialer og deres Tilstedeværelse, deres Mængde, Adgangen til at faa dem og Fordelingen foruden Prisen, og jeg havde egentlig glædet mig til, at vi, samtidig med at dette Lovforslag blev forelagt paa Grundlag af en Betænkning fra en af Det erhvervsøkonomiske Raads Underafdelinger, ogsaa havde faaet en Redegørelse, bygget paa Udtalelser og Arbejder fra det andet Udvalg, Materialeudvalget. Jeg beder den højtærede Indenrigsminister om at sige os, om en saadan Betænkning vil komme, eller om den muligvis er paa Trapperne, for jeg ser ikke rettere, end at hele dette Spørgsmaals Udredning og Ordning er i høj Grad afgørende for, om den Lovgivning, vi her beskæftiger os med, vil faa den Virkning, vi haaber den skal faa.

Det andet Forhold er dette — det er jeg lige saa vel klar over som alle andre —, at de økonomiske Forhold, vi lever under, de Hindringer, der kan møde os, kan blive saa stærke, at vi ikke kan føre denne Lovgivning ud i Livet. Men vi har jo Lov til at haabe, og i hvert Fald har vi ikke Lov til at lade være med at forberede os til det Arbejde, der skal gøres.

En af de Ting, som med Hensyn til Finansieringen volder de største Bekymringer i Øjeblikket, er Afsætningen af Obligationerne. Jeg kunde tænke mig, at man tog det Problem op, som vist har været overvejet en Gang før, om der ikke skulde være Mulighed for en samlet Afsætning af de Obligationer, der skal finansiere det Byggeri, der her lovgives om. Jeg beder den højtærede Indenrigsminister sige os, om der muligvis allerede er tænkt paa noget saadant, og om Ministeren her eller i Udvalget vil kunne give os en Antydning af, hvorledes noget saadant kan tænkes ordnet.

Jeg skal hermed anbefale Lovforslaget til velvillig og hurtig Fremme, og jeg beder de andre Partiers ærede Ordførere tænke paa, at hvis Lovforslaget ikke bliver gennemført hurtigt, saa gaar den Tid, i hvilken man skulde planlægge Byggeri; man skulde jo i Gang, saa snart Foraaret tillader det, ellers kommer man maaske til at spille Maaneder af den bedste Byggetid.

Hartel: Der er noget vist trist, for ikke at sige trøstesløst, ved hele den Byggesituation, vi her har til Behandling, for der er egentlig ikke noget, der synes at hjælpe. Vi vedtager Love om Støtte til Boligbyggeri, vi vedtager Foranstaltningen med de kortfristede Obligationer, vi vedtager at sanere Bydele o. s. v., men hurtigt igen melder Problemet sig, og det synes at fremtræde med samme tragiske Styrke, som da vi første Gang stod over for det. Det er i Virkeligheden et Slags Sisufos-Arbejde, den højtærede Indenrigsminister er kommet paa. Ministeren vil erindre, at Sisufos rullede sin Sten op ad Bakken, og ligesom han troede, at nu var han der og han var omtrent kommet op paa Toppen af Bakken, rullede den skamløse Sten paa ny ned paa Sletten. Saadan gaar det faktisk her, vi maa stadig begynde forfra. Jeg siger ikke noget til det, tværtimod, jeg har altid Respekt for Folk, der begynder paa ny at tumle med en Opgaves Løsning, og saaledes maa ogsaa Ministeren stadig paa ny søge at rulle Stenen op.

Det er klart, at Situationen nu er vanskeliggjort yderligere ved den Pristigning paa Materialerne og det vældige Fald i Obligationsskurserne, som er indtruffet. Jeg ser, at $4\frac{1}{2}$ pCt.s Obligationer nu staar omkring 80, Landbrugets stakkels Saneringsobligationer staar i 78, vi staar over for Mangel paa Valuta, og der er Lønoverenskomster, som siger, at enhver Forhøjelse af Udgiftsniveauet skal kompenseres ved en tilsvarende Forhøjelse af Lønniveauet.